

นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๑

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

ทรงแปลและเรียบเรียง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕





นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๑

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

ทรงแปลและเรียบเรียง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕



สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ



นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์
ทรงแปลและเรียบเรียง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับความกรุณาจากท่านผู้หญิงทัศนาวลัย ศรสงคราม
อนุญาตให้พิมพ์แจกโรงเรียนประถมศึกษา และหน่วยงานในสังกัดทั่วประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๔๔,๕๐๐ เล่ม

ISBN 978 - 974 - 650 - 897 - 1

สำนักพิมพ์องค์การค้ำของ สกสค. จัดพิมพ์

๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐

โทร. ๐-๒๕๓๘-๔๐๓๓ ต่อ ๔๑๒-๔๑๖ โทรสาร ต่อ ๔๑๕

www.suksapan.or.th



สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นพระธิดาในสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก และสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี พระองค์เป็นพระโสทรเชษฐภคินีในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงปฏิบัติพระราชกิจแทนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และทรงปฏิบัติวัฏฐากสมเด็จพระบรมราชชนนี ซึ่งเป็นพระมารดาอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ยังทรงเป็นอาจารย์ เป็นประธาน และเป็นองค์อุปถัมภ์องค์กรการกุศลอื่นๆ อีกมาก พระกรณียกิจของพระองค์ล้วนเอื้อประโยชน์สุขแก่อาณาประชาราษฎร์ เป็นอนเนกนานัปการ



คำนำสำหรับผู้ใหญ่

สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เคยทรงปรารภกับข้าพเจ้าหลายครั้งว่าในงานศพอยากให้หนังสือสำหรับเด็กอย่างหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าก็กราบบังคมทูลว่าในสมัยนี้มีหนังสือสำหรับเด็กมากมายล้วนแต่ดี ๆ สนุก ๆ สวยงาม มีภาพประกอบด้วย หนังสือของหลานท่านเองก็มี เช่น หนังสือของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ไม่เหมือนเมื่อ ๖๐ กว่าปีมาแล้วที่หาหนังสือประเภทนี้ได้ยากมาก แล้วก็ไม่ได้พูดเรื่องนี้กันอีกและก็คงไม่ได้รับสั่งกับใครต่อไป

ครั้นเมื่อหนังสือ “จดหมายเหตุชาวบ้าน” ที่ข้าพเจ้าจัดทำอุทิศถวายในการพระราชพิธีถวายพระเพลิงสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีใกล้จะเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าก็ไปเห็นหนังสือ “นิทานสำหรับเด็ก” เข้า ทำให้นึกถึงการรับสั่งของสมเด็จพระแม่เมื่อหลายปีมาแล้ว อันที่จริงหนังสือเล่มนี้ไม่มีคุณค่าอะไรทางวรรณคดี แต่เป็นงานเขียนของเด็กประถม ๓ อาจเป็นที่สนใจของเด็กประถม ๑ หรือประถม ๒ เพราะเข้าใจง่าย ยิ่งกว่านั้นสมเด็จพระแม่ทรงมีส่วนอย่างมากในการกำเนิดและการสำเร็จของหนังสือ “นิทานสำหรับเด็ก” นี้ ในเวลานั้นข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือนิทานภาษาอังกฤษมาก เมื่ออยู่ที่อเมริกาข้าพเจ้าไปโรงเรียนอนุบาลแล้ว แต่ยังอ่านหนังสือไม่ออกเมื่อกลับมาเมืองไทย สมเด็จพระแม่ทรงให้ครูชาวอังกฤษหรืออเมริกันมาคุยด้วยและสอนการปิกคำอย่างง่าย ๆ ต่อมาก็สอนหนังสือจริงๆ จึงได้หัดอ่านภาษาไทยที่โรงเรียนและภาษาอังกฤษที่บ้านพร้อมๆ กันไป วันหนึ่ง สมเด็จพระแม่รับสั่งว่าในเมื่อข้าพเจ้าอ่านภาษาอังกฤษออกและรู้จักนิทานฝรั่งมากน่าจะมาแบ่งให้เด็กไทยทราบบ้าง ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นและยินดีมาก วิธี “แปล” ของข้าพเจ้าตอนนั้นคืออ่านเรื่องให้เข้าใจเสียก่อน แล้วก็เล่าเป็นภาษาไทย ดังนั้นเรื่องที่ยาว ๕-๖ หน้า หรือมากกว่าจึงเหลือเพียง ๑-๒ หน้า ความมอดทนของเด็ก ๙ ขวบยังมีน้อย ข้าพเจ้ายังจำได้ถึงความเบื่อหน่ายเมื่อต้องมาเขียนเรื่องให้จบ สมเด็จพระแม่นอกจากต้องทรงตามตัวข้าพเจ้ามาเขียนยังต้องทรงแก้การสะกด และในที่สุดต้องทรงเป็นพระธุระในการจัดส่งโรงพิมพ์อีกด้วย

เนื่องจากหนังสือเล่มนี้จะมอบให้โรงเรียนประถมทั่วประเทศ จำเป็นที่จะให้การสะกดถูกต้องและเป็นแบบปัจจุบัน จึงได้ขอให้อาจารย์ภาษาไทยเป็นผู้ตรวจและแก้ไขฉบับที่พิมพ์ครั้งแรก ซึ่งใช้วิธีเขียนของปลายรัชกาลที่ ๕ ต้นรัชกาลที่ ๖ เพราะผู้ตรวจคือสมเด็จพระแม่ เช่น คำว่า “เดิน” ข้าพเจ้าก็ถูกสอนให้เขียนแบบปัจจุบันแล้ว แต่ทุกครั้งจะทรงแก้เป็น “เดิน” เพื่อการเปรียบเทียบขอเสนอตัวอย่างมาบางคำ



แบบเก่า

ตาปู

เพ็ชร

วิชา

เข้า (คำนี้ได้พบในศิลาจารึกหลักที่ ๑)

แบบปัจจุบัน

ตะปู

เพชร

วิชา

เข้า

นอกจากนั้น ฉบับพิมพ์ครั้งแรกยังใช้เครื่องหมาย “ , ” (จุลภาค) และ “ . ” (มหัพภาค) ซึ่งรัชกาลที่ ๖ ทรงกำหนดการใช้ไว้ แต่ไม่ได้รับความนิยม จึงไม่มีการใช้อีกต่อไป

ในที่สุด ข้าพเจ้าขอขอบใจนายเริงชัย จงพิพัฒน์สุข ผู้มีความจงรักภักดีอย่างสูงใน พระองค์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และขอพิมพ์หนังสือเล่มนี้ทูลเกล้าทูลกระหม่อม ถวายจำนวน ๕๐,๐๐๐ เล่ม

โอบพิริยเมฆ
กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙



คำนำ

หนังสือเรื่อง นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เป็นหนังสือในชุดนิทาน ๑๓ เรื่อง ซึ่งสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงแปลและเรียบเรียงขึ้นจากนิทานของต่างประเทศที่เคยทรงอ่านและโปรด ขณะที่ทรงนิพนธ์ มีพระชนมายุได้ ๙ พรรษา ทรงศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และดำรงพระยศเป็น พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้ากัลยาณิวัฒนา จุดมุ่งหมายที่ทรงนิพนธ์เพื่อให้เด็กไทยครั้งกระนั้น มีหนังสือนิทานดีๆ ได้อ่านกัน ตามกระแสพระราชดำรัสในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

หนังสือนิทานสำหรับเด็กทั้ง ๑๓ เรื่องนี้ ได้เคยจัดพิมพ์มาแล้ว ๓ ครั้ง ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ ในการจัดพิมพ์ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับความกรุณาจาก ท่านผู้หญิงทัศนาวลัย ศรสงคราม พระธิดาในสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ อนุญาตให้นำพระนิพนธ์นิทาน ๑๓ เรื่อง มาแบ่งจัดพิมพ์เป็น หนังสือ ๓ เล่ม เผยแพร่แก่นักเรียนทั่วประเทศ ใช้ชื่อหนังสือว่า นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๑ นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๒ และนิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๓ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ๒ และ ๓ ตามลำดับ

หนังสือเรื่อง นิทานสำหรับเด็ก เล่ม ๑ นี้ ประกอบด้วยนิทาน ๔ เรื่อง ได้แก่ เรื่อง ไก่แดง หมูสามตัว ทำไมช้างถึงมีงวง และเรื่องผู้ชายที่ไม่ชอบงาน นักเรียนโรงเรียนบางปะกอก วิทยาคม กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนหนองโพพิทยา จังหวัดนครสวรรค์ เป็นผู้วาดภาพประกอบ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอโน้มรำลึกในพระกรุณาธิคุณของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ขอขอบพระคุณ ท่านผู้หญิงทัศนาวลัย ศรสงคราม ที่อนุญาตให้จัดพิมพ์พระนิพนธ์นิทานที่มีคุณค่าดังนี้ อันจะเป็นประโยชน์แก่เด็กไทยโดยถ้วนทั่วกัน

สม อธิกรณ วรรณ

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑



ส า ร บั ญ



ไก่แดง

๑



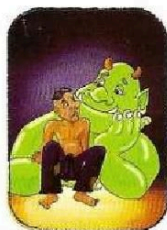
หมูสามตัว

๔



ทำไมช้างถึงมีงวง

๑๕



ผู้ชายที่ไม่ชอบงาน

๒๓



ໄກ່ແລ່ນ





มีไก่แดงตัวหนึ่ง เมื่อเขาหา กิน อยู่กับ ลูก ของ เขา
เขาได้ ไป พบ เมล็ด ข้าว สาลี





เขา จึง ถาม ว่า ใคร จะ ปลุก ข้าว นี้ ท่าน ตอบ ว่า ฉัน
ไม่ ปลุก เปิด ตอบ ว่า ฉัน ไม่ ปลุก ไก่แดง จึง ปลุก เอง





ข้าว สาลี มี เมล็ด แก่ แล้ว เขา จึง ถาม ว่า ใคร จะ เอา
ไป ที่ โรงสี เล่า ห่าน พูด ว่า ฉัน ไม่ ไป เป็ด ก็ พูด ว่า ฉัน
ไม่ ไป ไก่ แดง ก็ ไป เอง





เมื่อ เขา ได้ สื ข้าว สาลี และ ทำ เป็น แป้ง แล้ว ไก่แดง
ก็ พา เอา แป้ง นั้น มา และ ถาม ว่า ใคร จะ ทำ แป้ง นี้ ให้
เป็น ขนมปัง ห่าน และ เป็ด ตอบ ว่า ไม่ ทำ



ไก่แดง ก็ ทำ ขนมปัง จน เสร็จ เมื่อ เสร็จ แล้ว ไก่ ก็
ถาม ว่า ใคร จะ กิน ขนมปัง นี้ ห่าน และ เป็ด ตอบ ว่า กิน
ไก่แดง ก็ พุด ว่า ไม่ได้ เพราะ ไม่ ช่วย ทำ



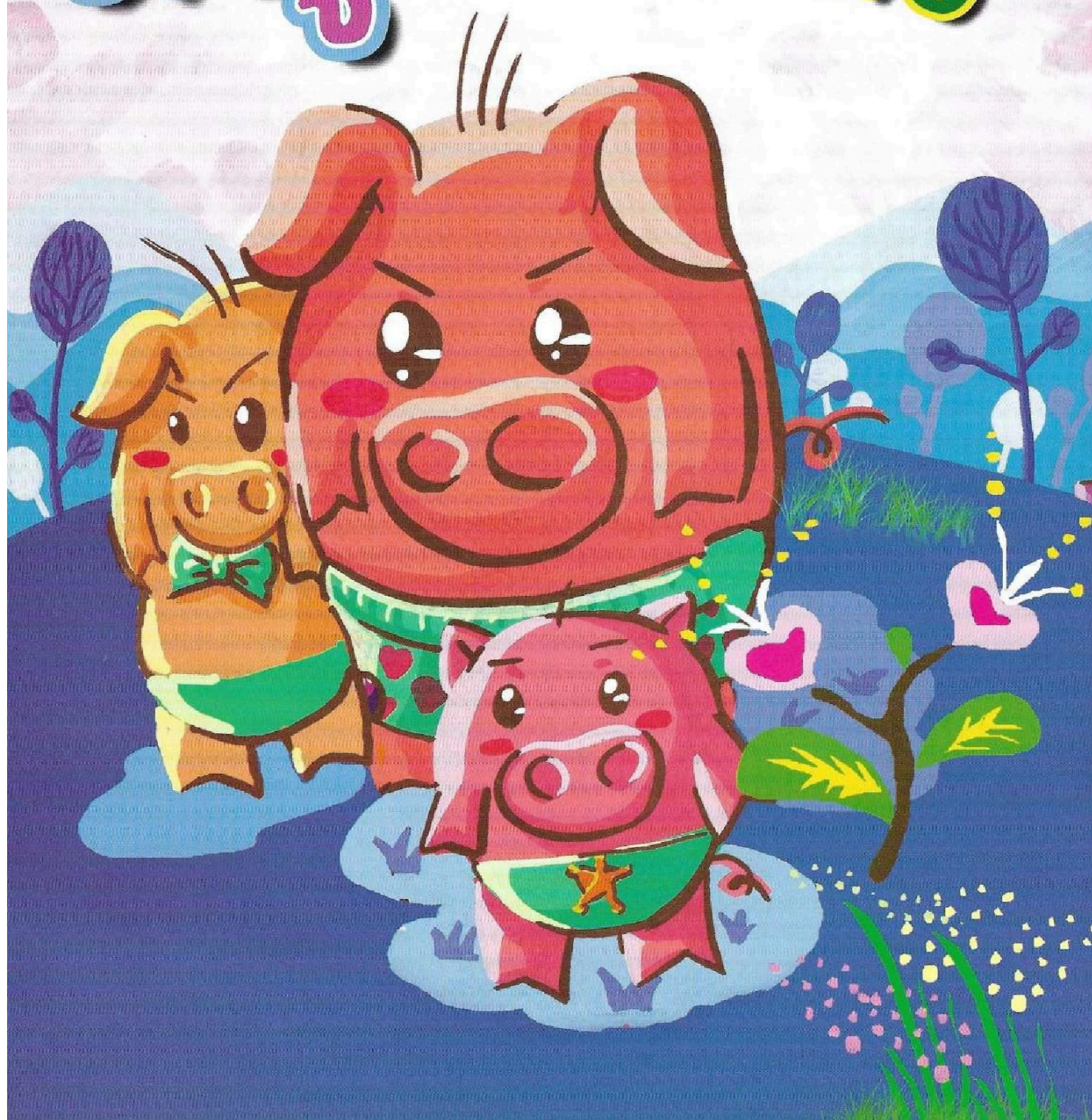


แล้ว เขาก็ เรียก ลูก มา กิน จน อิ่ม ห่าน และ เป็ด
ก็ อด กิน





ປະຊາສາມຕົວ



มี หมู อยู่ สาม ตัว ตัวใหญ่ ตัว กลาง และ ตัว เล็ก
เขา อยาก ไป หา ลูก ไก่ ใน ป่า สัตว์ ต่างๆ ก็ ห้าม ไม่ ให้
เขา ไป บอก ว่า ใน ป่า นั้น มี ยักษ์ เขา ก็ ไม่ เชื่อ





วันหนึ่ง หมู ตัว เล็ก ได้ ไป หา ลูก โอ๊ก ใน ป่า พอ ถึง เวลา จะ กลับ บ้าน ก็ พบ ยักษ์ เข้า หมู ตัว เล็ก ก็ พุด กับ ยักษ์ ว่า มี ขโมย สาม คน ได้ ขโมย เอา เงิน ทอง มาก ไป ใส่ ไว้ ใน ต้นไม้ นี้ ยักษ์ ก็ เชื่อ ปีน ต้นไม้ ขึ้น ไป หา เงิน ทอง หมู ก็ เลย หนี ไป ได้



รุ่ง ขึ้น อีก วัน หนึ่ง หมู ตัว กลาง ได้ ไป หา ลูก ไก่ ใน
ป่า บ้าง ก็ พบ ยักษ์ กำลัง ยืน อยู่ บน หิน





หมูก็พูด ค่อยๆ กับ ยักษ์ว่า ถ้า ยักษ์ อยาก ดู เขา ทำ เปียร์
และ กิน คน สาม สิบ เจ็ด คน จง หลับ ตา เสีย และ นับ ห้า สิบ
ยักษ์ ก็ ทำ ตาม แต่ กำลัง นับ อยู่ หมู ก็ วิ่ง หนี ไป

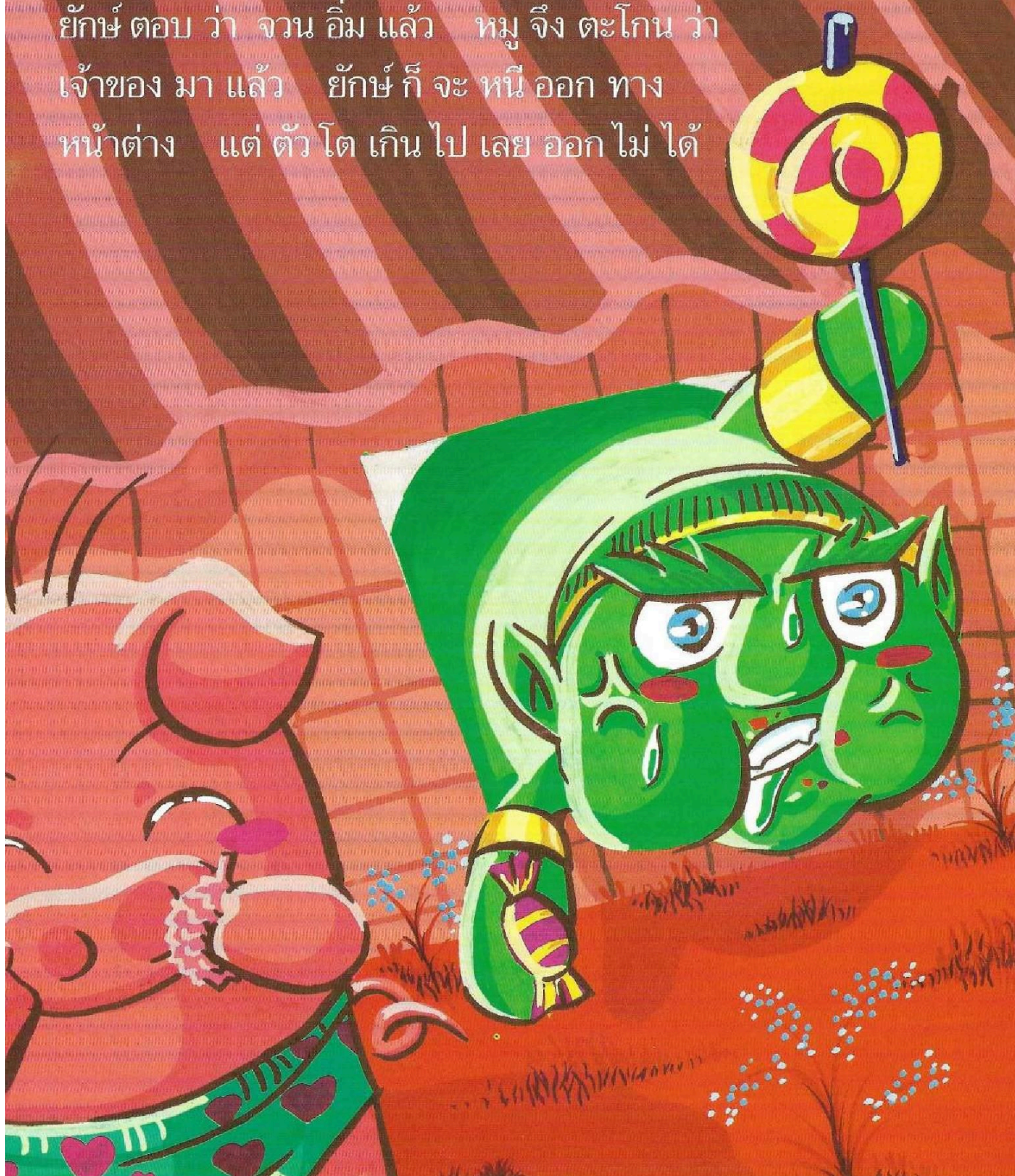


หมู ตัว โต ก็ ออก ไป หา ลูก ไก่ บ้าง กำลัง เดิน กลับ บ้าน
ก็ พบ ยักษ์ เขา จึง พา ยักษ์ ไป ที่ ร้าน ขนม แล้ว บอก ให้
ยักษ์ เข้า ทาง หน้าต่าง แล้ว กิน ขนม ให้ อิ่ม





พ่อ ยักษ์ กิน จวน อิ่ม หมู ถาม ว่า “อิ่ม แล้ว หรือ ยัง”
ยักษ์ ตอบ ว่า จวน อิ่ม แล้ว หมู จึง ตะโกน ว่า
เจ้าของ มา แล้ว ยักษ์ ก็ จะ หนี ออก ทาง
หน้าต่าง แต่ ตัว โต เกิน ไป เลย ออก ไม่ ได้



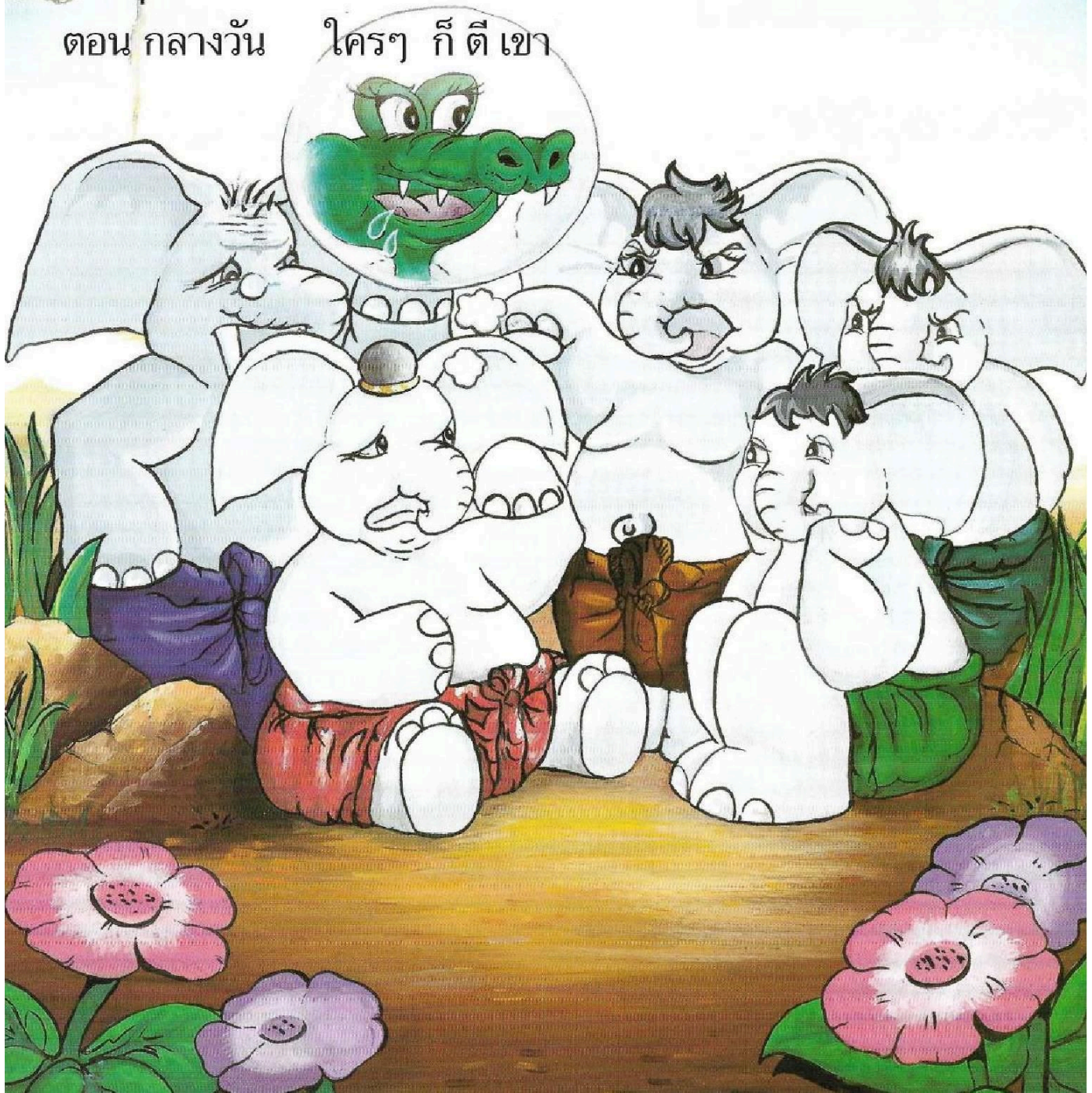


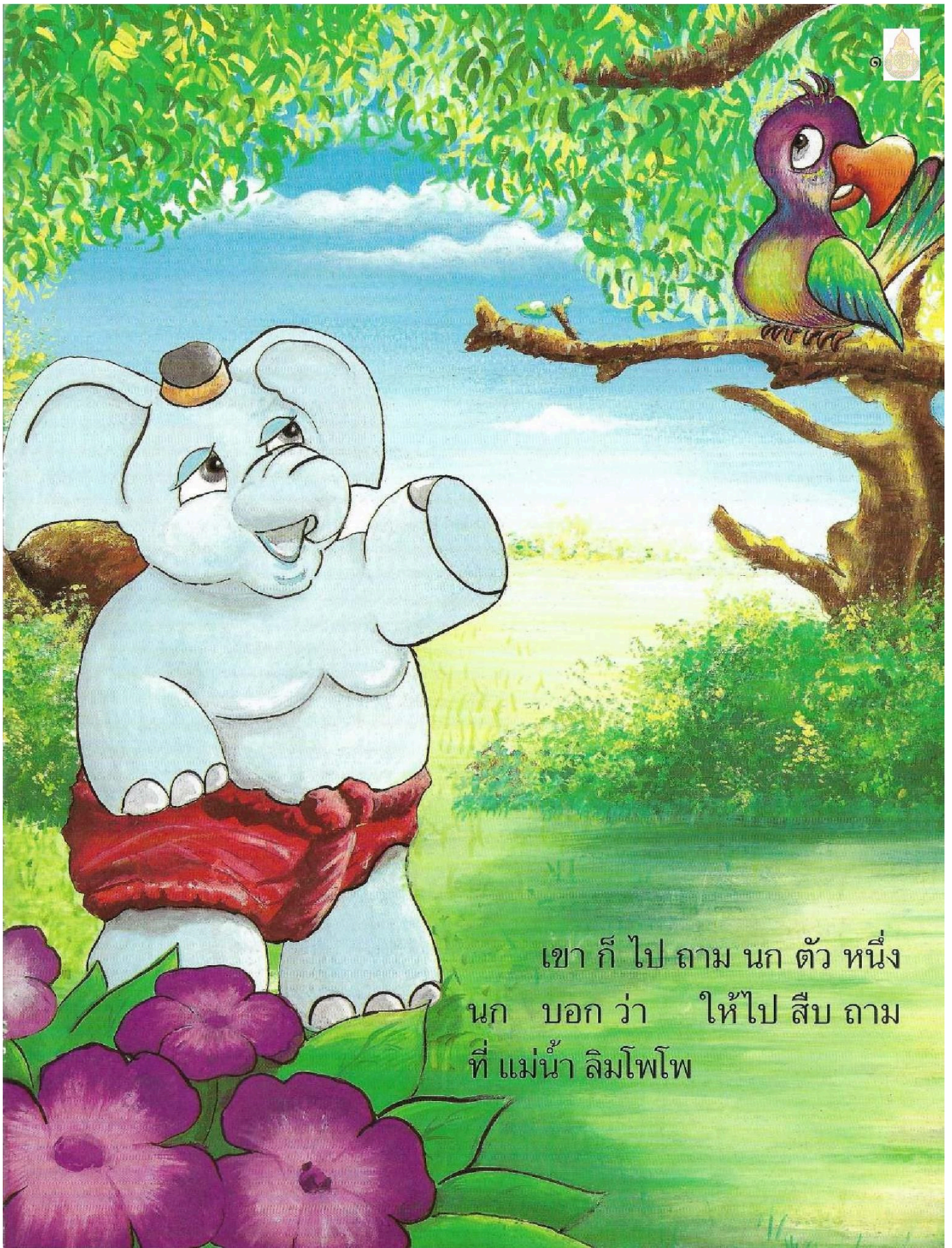
ทำไมช้างก็ขี้บ๊วบ





เมื่อ ครั้ง โบราณ ช้างไม่ มี งวง มี แต่ จมูกใหญ่
ยัง มี ลูก ช้าง ตัว หนึ่ง ชอบ ถาม อะ ไร ต่อ อะ ไร อยู่ เสมอ
เขา ถาม น้ำ ป่า ลุง อา ของ เขา พอ ถาม ที่ หนึ่ง น้ำ
ป่า ลุง อา ก็ ดี เอา วัน หนึ่ง เกิด ถาม ว่า จระเข้ กิน อะ ไร
ตอน กลางวัน ใครๆ ก็ ดี เขา

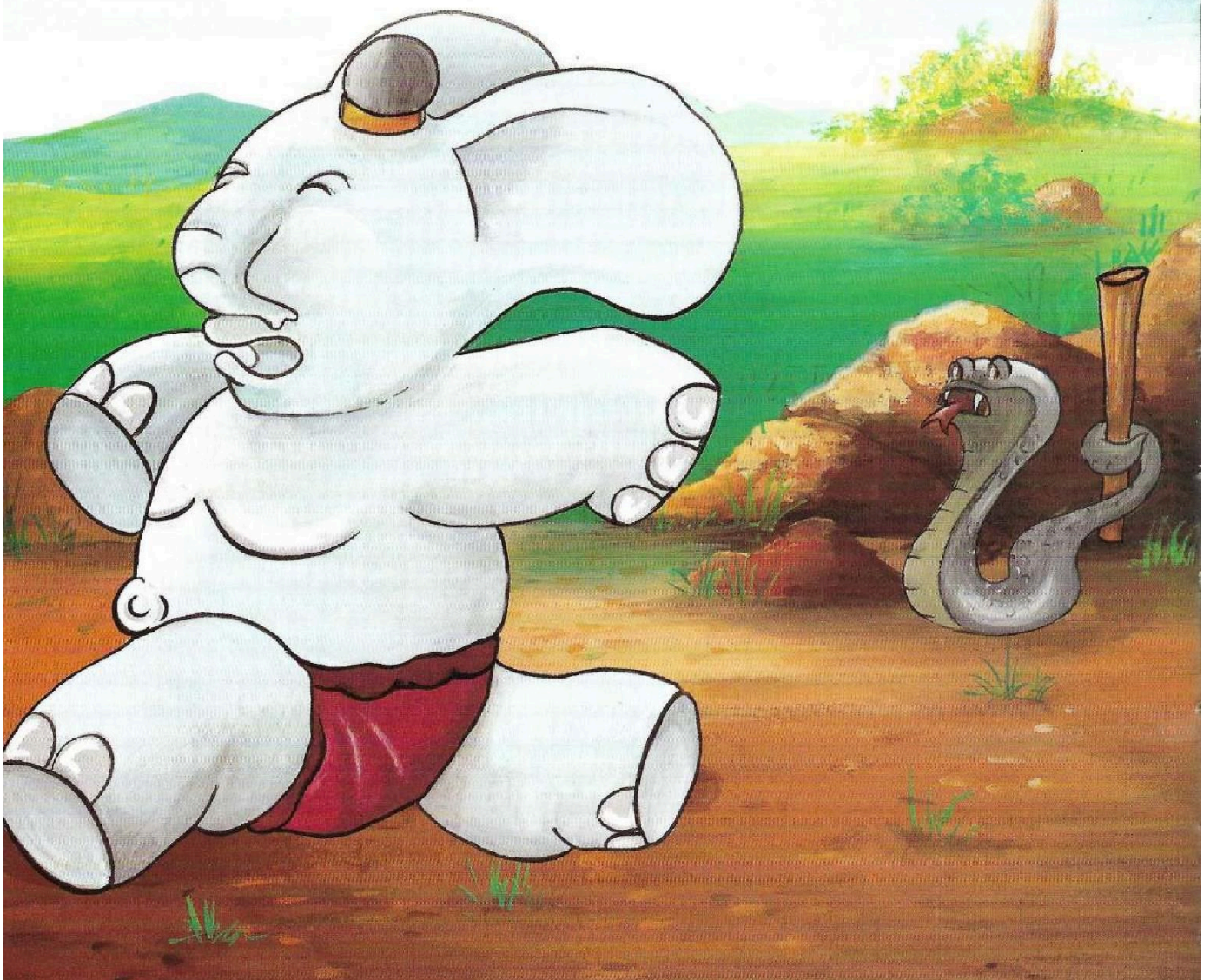




เขา ก็ ไป ถาม นก ตัว หนึ่ง
นก บอก ว่า ให้ไป สืบ ถาม
ที่ แม่น้ำ ลิมโฟโฟ



ลูก ช้าง ก็ ไป เอา กล้วย ร้อย หวี อ้อย ร้อย ลำ และ
แตงโม ร้อย ลูก เอา ไป สำหรับ กิน เวลา เดินทาง เขา เดิน ไป
กิน ไป จน ถึง แม่น้ำ ลิมโพโพ เขา ยัง ไม่ เคย เห็น จระเข้
เลย เขา เห็น งู ตัว หนึ่ง รัด อยู่ รอบ หิน ก้อน ใหญ่ ลูก ช้าง
จึง ถาม ว่า ขอโทษ เอะะ ท่าน ทราบ ไหม ว่า จระเข้ กิน อะไร
ตอน กลางวัน งู ได้ ยิน ดังนั้น จึง คลาย ตัว ออก จาก หิน แล้ว
ก็ ดี พ่อ ช้าง น้อย





ลูก ช้าง จึง เดิน ต่อ ไป อีก ก็ พบ จระเข้ เข้า มัน ไม่
รู้จัก จระเข้ มัน ก็ ถาม ว่า จระเข้ กิน อะไร ตอน กลางวัน
มา นี่ ซิ จะ กระซิบ บอก ให้ จระเข้ พุด ช้าง น้อย ก็ ลง ไป
จระเข้ ก็ ดึง จมูก ลูก ช้าง โดย เต็ม แรง จมูก ก็ ยืด ยาว
ออกไป ลูก ช้าง ก็ ดึง จน หลุด ออก มา ได้ มัน ก็ รอ ให้
จมูก หด มัน ก็ ไม่ หด

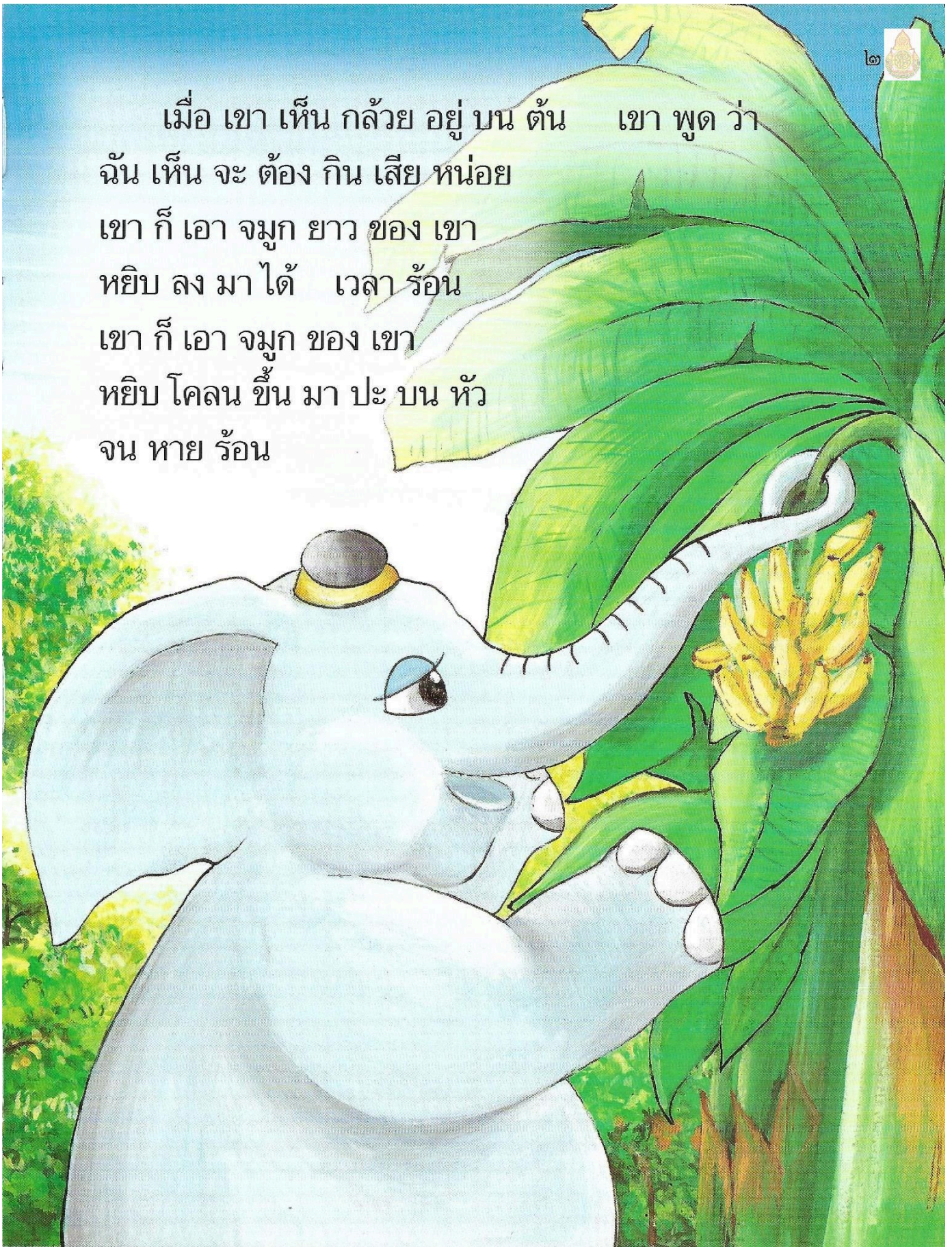




วัน หนึ่ง มี ผี มา ต่อย บน หลัง ของ เขา
เขา ก็ เอา จมูก วัด ไป ถู ผี ผี ก็ เลย ตาย



เมื่อ เขา เห็น กล้วย อยู่ บน ต้น เขา พุด ว่า
ฉัน เห็น จะ ต้อง กิน เสีย หน่อย
เขา ก็ เอา จมูก ยาว ของ เขา
หยิบ ลง มา ได้ เวลา ร้อน
เขา ก็ เอา จมูก ของ เขา
หยิบ โคลน ขึ้น มา ปะ บน หัว
จน หาย ร้อน





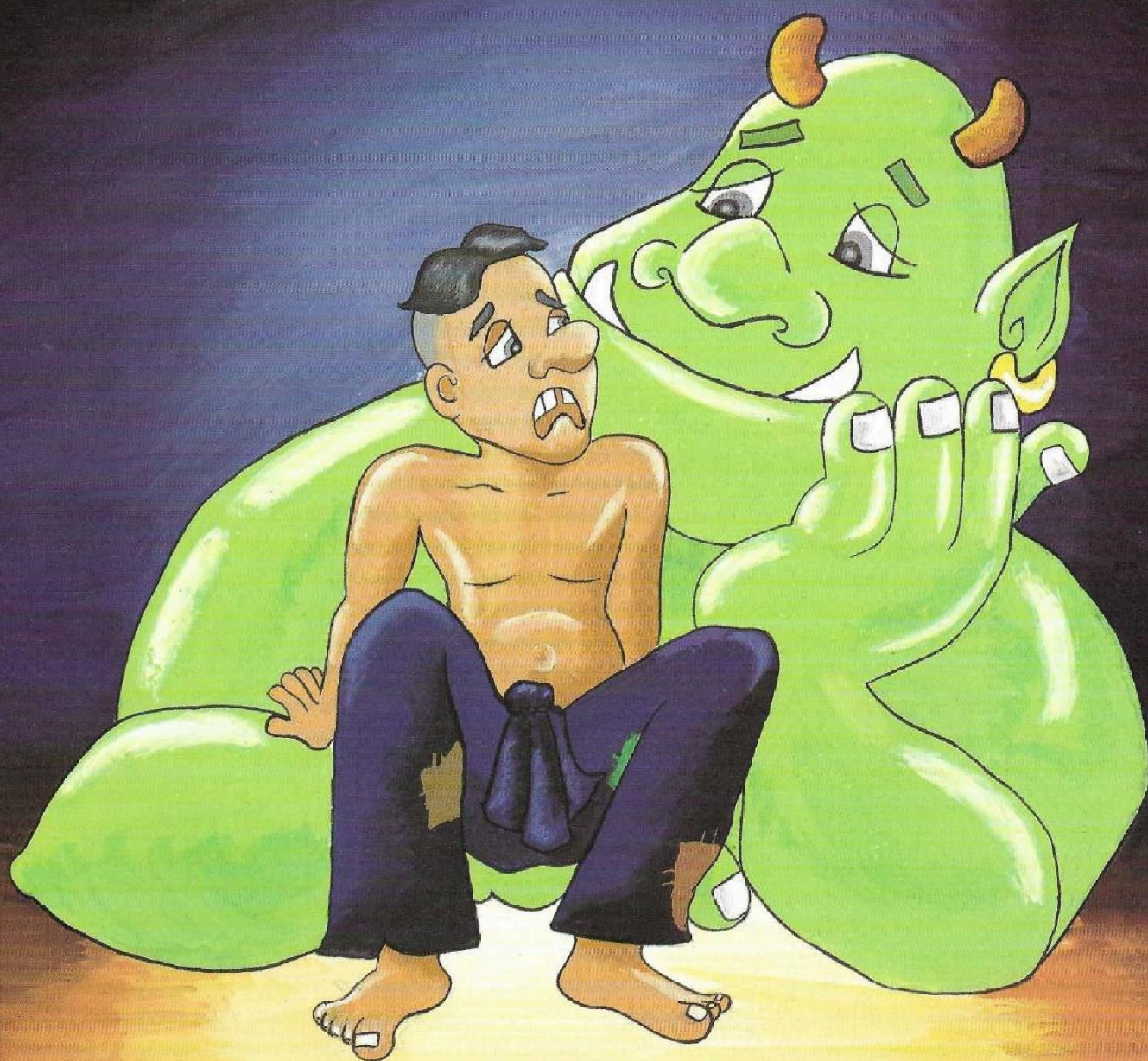
พอ เขา กลับ มา ถึง บ้าน

เขาก็เอา จมูก ยาว คือ งวง ตี พวก ป่า น้ำ อา ลุง
เสีย เจ็บ พวก ป่า น้ำ อา ลุง ก็อยาก จะมี งวง บ้าง
เลย ต้อง ไป ที่ แม่น้ำ ลิ้มโป๊โพ ให้ จระเข้ จด
ตั้งแต่ นั้น มา ช้าง ก็ เลย มี งวง



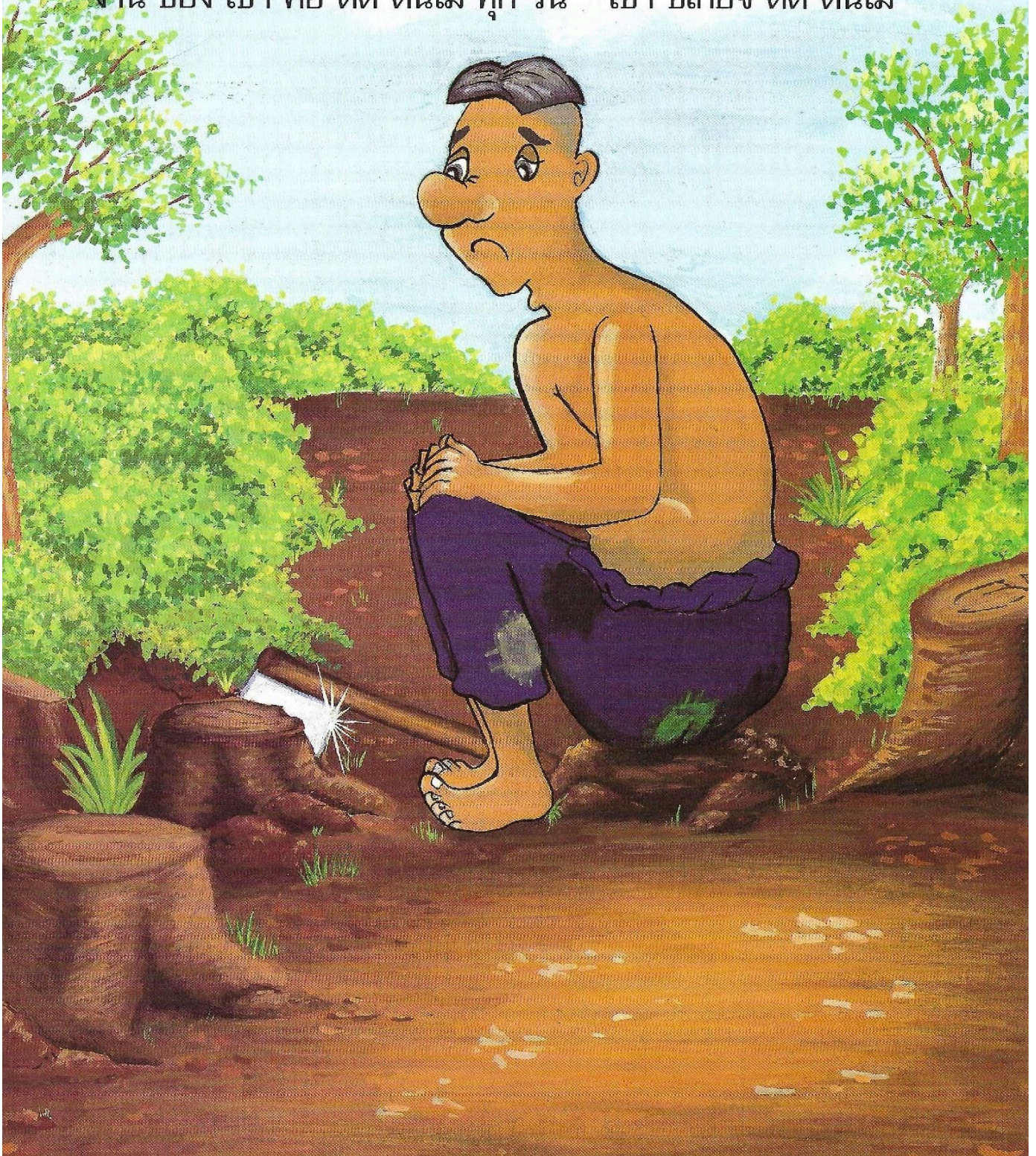


ผู้ชายที่ไม่ชอบงาน

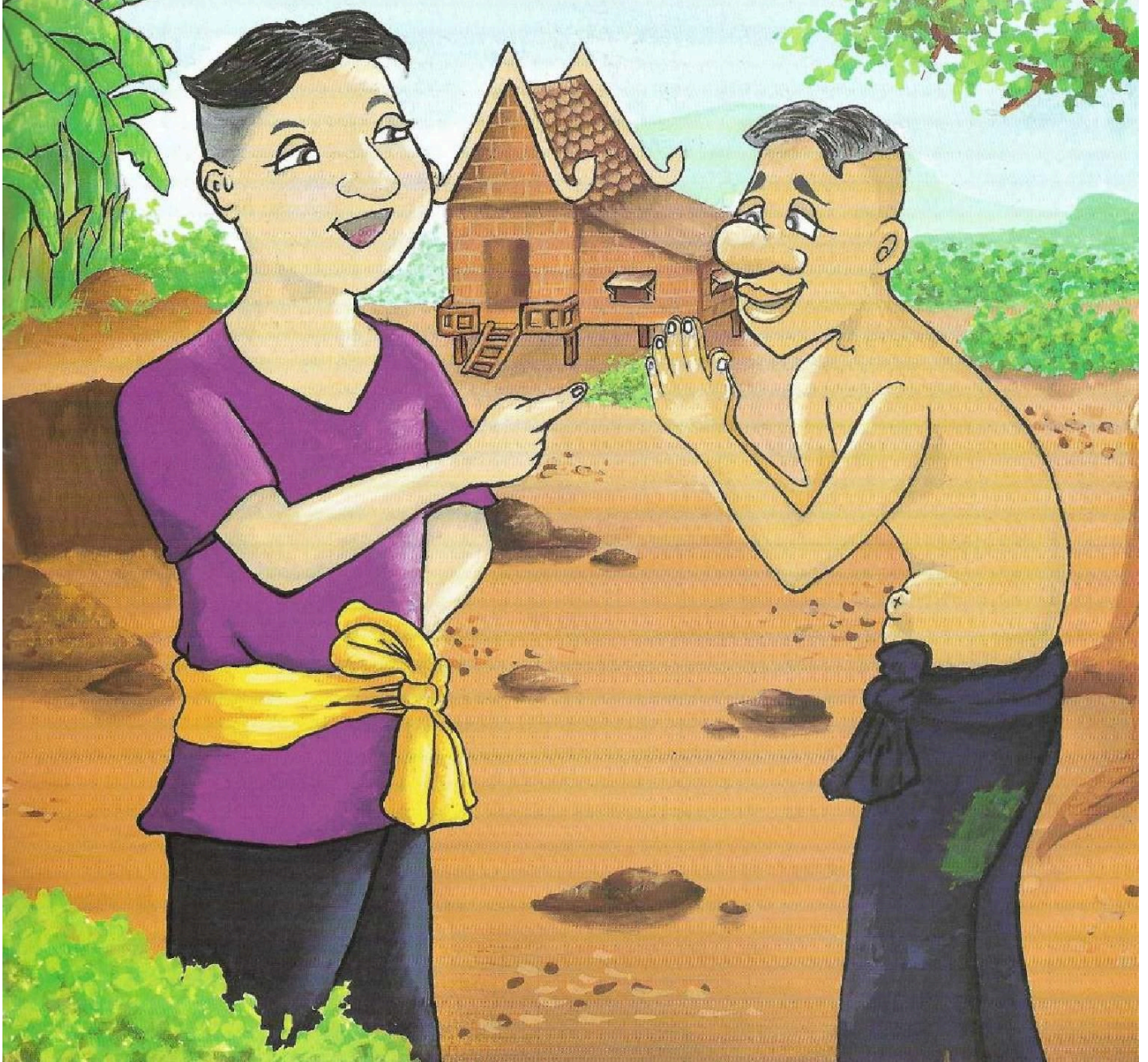




ครั้ง หนึ่ง มี ชาย ผู้ หนึ่ง ไม่ ชอบ ทำ งาน
งาน ของ เขา คือ ตัด ต้นไม้ ทุก วัน เขา ชี้ เกียง ตัด ต้นไม้

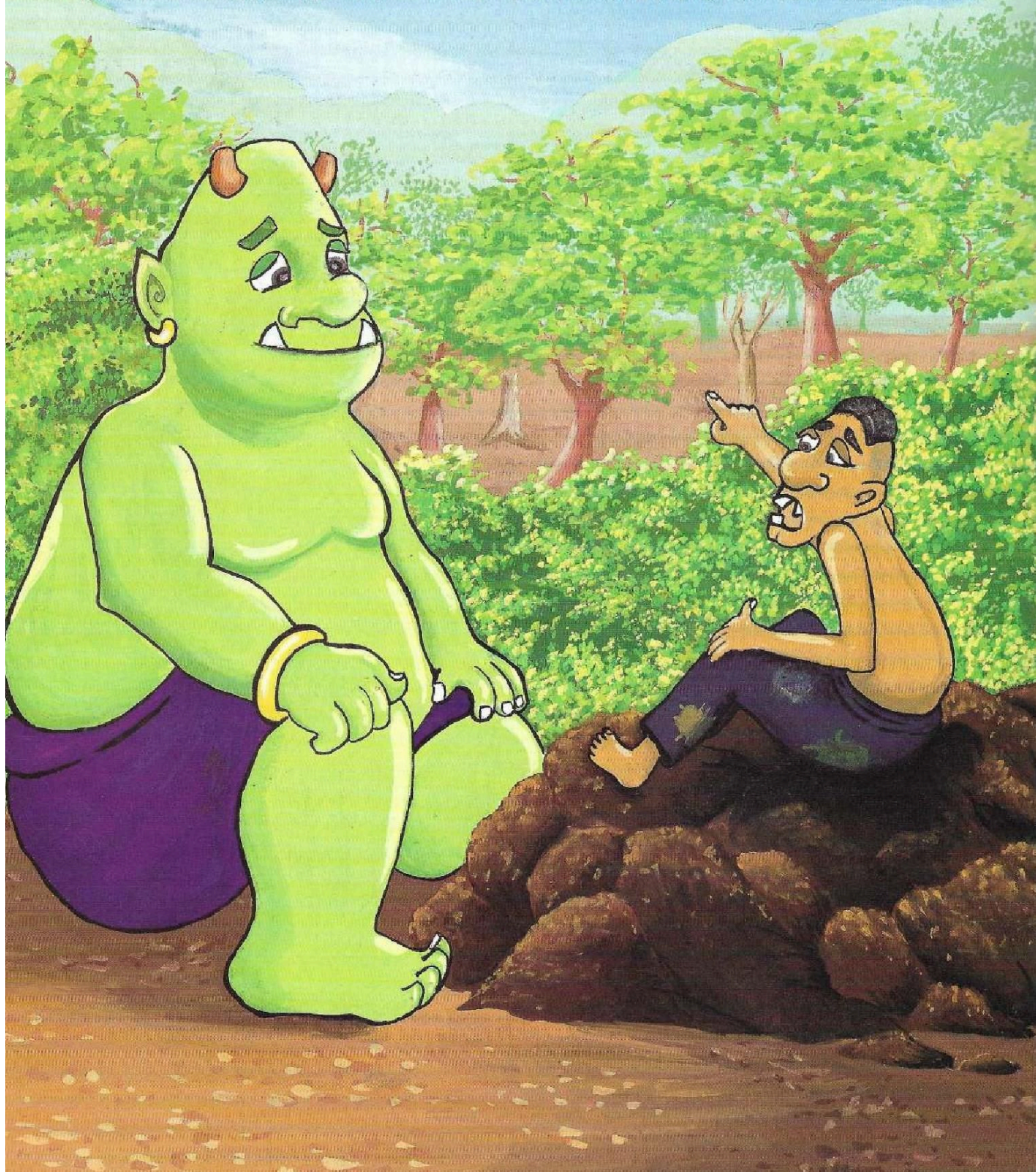


วันหนึ่ง เขาไป หา คน ฉลาด คน หนึ่ง และ ถาม ว่า
ขอให้ ยักษ์ ฉันทัว หนึ่ง ได้ ไหม คน ฉลาด ตอบ ว่า ได้
แต่ ต้อง ให้ มัน ทำ งาน อยู่ เสมอ ถ้า มัน ไม่ มี งาน ทำ
มัน จะ ฆ่า ท่าน เสีย





คน ฉลาด ก็ ส่ง ยักษ์ ไป ให้ ยักษ์ ก็ ถาม “จะ ให้ ฉัน
ทำ อะไร” ชาย คน นั้น จึง ตอบ ว่า “ตัด ต้นไม้ นี้ ให้ หมด”





พอ สัก ห้า นาที ก็ เสร็จ “จะ ให้ ฉัน ทำ อะไร อีก”
ชาย คน นั้น กลัว ใหญ่ “ปลุก ร้าย ให้ ฉัน อยู่” ชาย ขี้เกียจ
พูด ใน ห้า นาที ยักษ์ ก็ กลับ มา แล้ว “ให้ ฉัน ทำ อะไร อีก
เล่า บอก มา เร็วๆ” ยักษ์ พูด

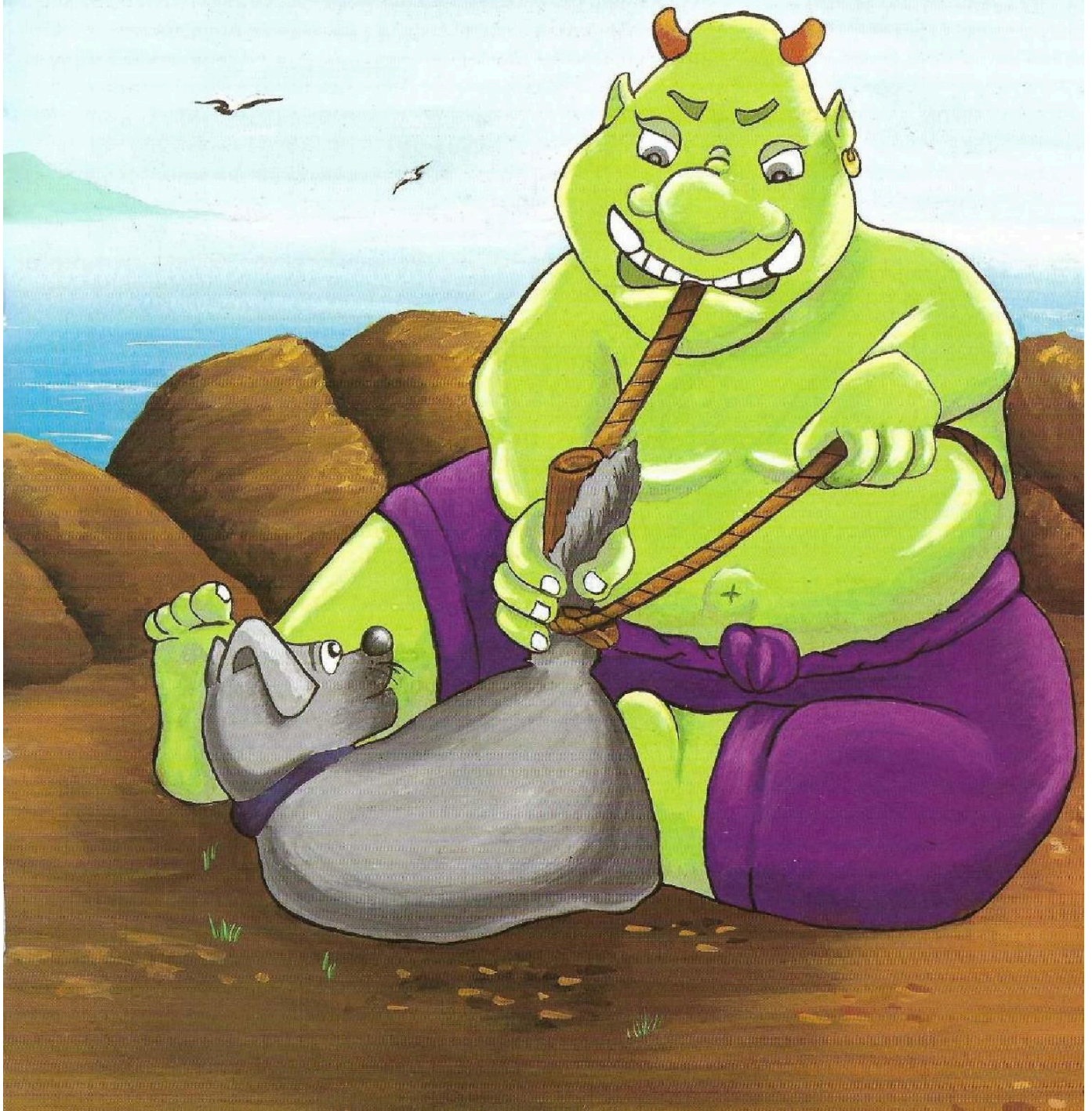


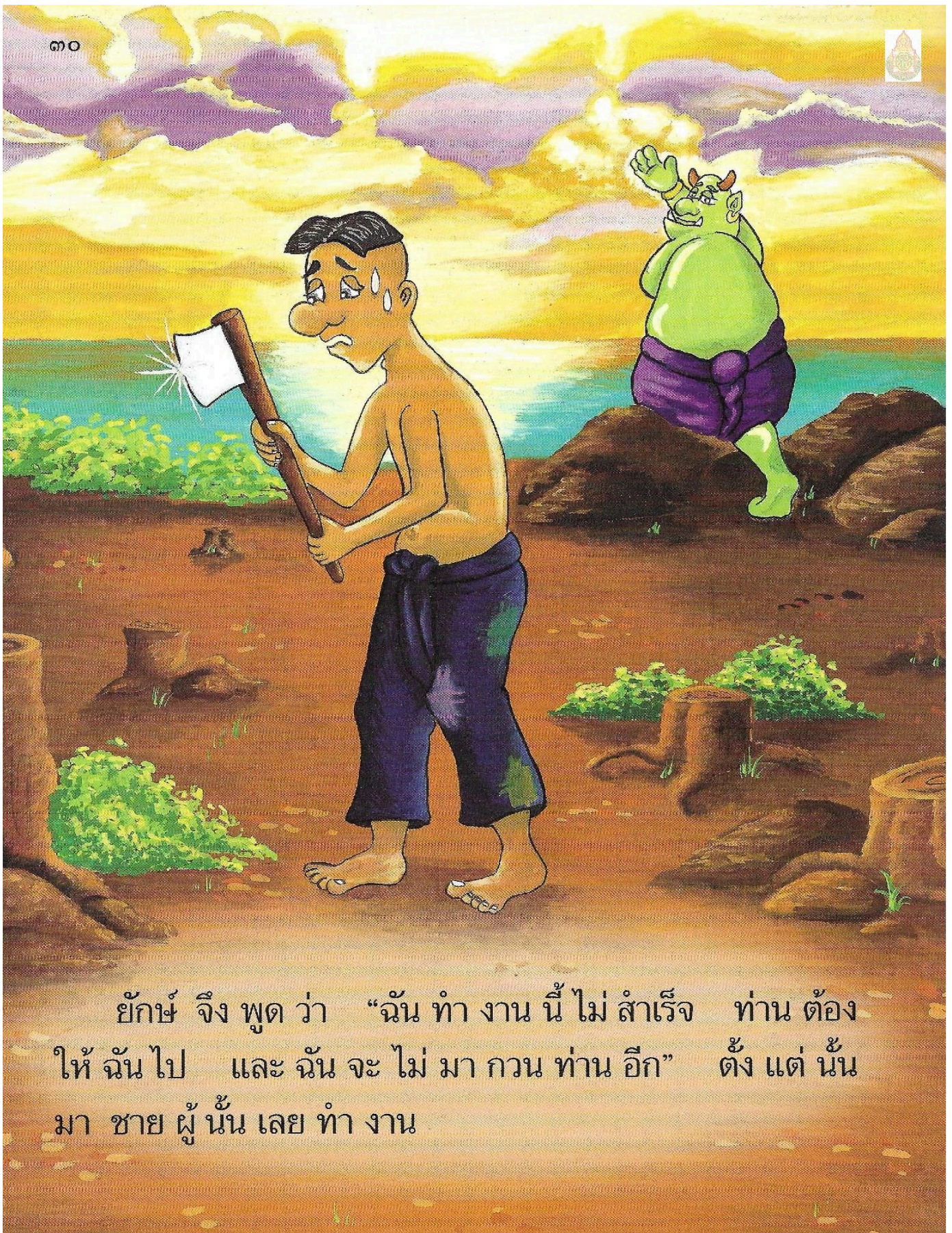


“ไป หา ไข่มุก มา ทั้ง ทะเล ชี”
พอ พุด เสร็จ ชาย คน นั้น ก็ วิ่ง ไป
ซ่อน ที่ ซอก เขา ใน ห้า นาที ยักษ์
มา แล้ว และ ถาม ว่า “จะ ให้ จัน ทำ
อะไร อีก บอก มา เร็วๆ”



ชาย หนุ่ม จึง ตอบ ว่า “ตัด หาง สุนัข ให้ ตรง ชี”
ยั๊กซ์ จึง เอา ไม้ ผูก กับ หาง พอ แก่ ออก หาง ก็ ไม่ ตรง
อยู่ ทำ อยู่ ตั้ง หลาย ชั่วโมง ก็ ไม่ สำเร็จ





ยักษ์ จึง พูด ว่า “ฉัน ทำงาน นี้ ไม่ สำเร็จ ท่าน ต้อง
ให้ ฉัน ไป และ ฉัน จะ ไม่ มา กวน ท่าน อีก” ตั้ง แต่ นั้น
มา ชาย ผู้ นั้น เลย ทำ งาน

ที่ปรึกษา

ท่านผู้หญิงทัศนาวลัย ศรสงคราม

คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา

นายวินัย รอดจ้าย

นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ

นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้วาดภาพประกอบ

เรื่อง ไก่แดง และเรื่อง หมูสามตัว

นายพงศธร แซ่โล้

นายกำพล จันทวิสูตร

นายสุศักดิ์ สุวรรณราช

นางวรรณิ์ รุ่งธีรพัฒนานนท์ ครูที่ปรึกษาและคณะครู

โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม กรุงเทพมหานคร

เรื่อง ทำไมช้างถึงมีงวง และเรื่อง ผู้ชายที่ไม่ชอบงาน

นางสาวชุตินา แสงเพ็ชร

นางสาวปิยาภรณ์ อินทรีย์ม

นายพัชรพงษ์ แก้ววัชรระงษ์ ครูที่ปรึกษาและคณะครู

โรงเรียนหนองโพพิทยา จังหวัดนครสวรรค์



คณะกรรมการ

นางปราณี ปรามริปู

นางบุษบา ประภาสพงศ์

นางสาวนิจสุดา อภินันท์ทาภรณ์

นางธนาภรณ์ กอวัฒนา

นางสาวอรุณวรรณ ฐานดี

คิปปกรรรม

นายพินิจ สุขะสันต์





นิทานสำหรับเด็ก พระนิพนธ์แปลและเรียบเรียง

ใน สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

เล่ม ๑ เรื่อง

๑. ไก่แดง
๒. หมูสามตัว
๓. ทำไมช้างถึงมึนงง
๔. ผู้ชายที่ไม่ชอบงาน

เล่ม ๒ เรื่อง

๑. หม้อแบ่งไอ้ต
๒. พระเจ้าแผ่นดินไม่เสวยพระกระยาหาร
๓. ตาเดียว สองตา และสามตา
๔. เจ้าหญิง ๑๒ องค์

เล่ม ๓ เรื่อง

๑. ทำไมสุนัขจิ้งจอกจึงมีหางขาว
๒. นางงามและหมี
๓. ดึก วิททิงตัน และแมว
๔. เจ้าหญิงนอนหลับ ๑๐๐ ปี
๕. พระอุทุมมขุมฉาย (ตัวเอง)



วันหนึ่ง สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

ในเมื่อข้าพเจ้าอ่านภาษาอังกฤษออก

และรู้จักนิทานฝรั่งมาก น่าจะมาแบ่งให้เด็กไทยทราบบ้าง

ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นและยินดีมาก

นิพนธ์วิมลมา

